

8. §. A Vr. 10. §-a a következő (4) bekezdéssel egészül ki:

„(4) Ha az állami gazdaság, mezőgazdasági termelőszövetkezet, egyéb szövetkezet, ezek közös vállalkozása más termelőtől — ideértve az állami gazdaság alkalmazottját, a mezőgazdasági termelőszövetkezet, egyéb szövetkezet tagját is — tárolás, kezelés, értékesítés céljából adóköteles italt vesz át, az adó az átvevőnél bekövetkezett készletcsökkenéskor válik esedékessé. Ez esetben az átvevő és az átadó a borforgalmi adóért a R. 2. §-ának a) pontjában foglaltak szerint egyetemlegesen felelős. Az esedékesség az (1) bekezdésben foglaltak szerint áll be, ha az átvevő állami gazdaság, a mezőgazdasági termelőszövetkezet, egyéb szövetkezet nem bortermelő és az adóköteles italt az átadótól megvásárolja.”

9. §. A Vr. 15. §-ának (5) bekezdését (6) bekezdésre kell átszámozni és a következő új (5) bekezdést kell felvenni:

„(5) A tényleges készlet megállapításakor a tárolóedények érvényes hordójelzési adatait kell alapul venni. Ha a tároló edények érvényes jelzéssel nincsenek ellátva, vagy az érvényes hordójelzés valamely okból nem megbízható, az adóköteles ital mennyiségét mérésrel kell megállapítani.”

10. §. A Vr. 19. §-ának (2)—(5) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) A Pénzügyminisztérium Bevételi Főigazgatósága területi igazgatóságainak hatáskörébe tartozó adózó a bevallási és adófizetési kötelezettségének külön jogszabály szerint köteles eleget tenni.

(3) Az állami gazdaság állami vállalattal vagy általános fogyasztási és értékesítő szövetkezettel, mezőgazdasági termelőszövetkezettel, egyéb szövetkezettel folytatott közös vállalkozásának működése során esedékessé vált adót a (2) bekezdésben meghatározottak szerint kell bevallani és befizetni.

(4) A vám- és pénzügyőri szakaszhoz adóbevallást köteles benyújtani:

- a) a mezőgazdasági termelőszövetkezet, az egyéb szövetkezet és ezek közös vállalkozása (ideértve az állami vállalattal és az általános fogyasztási és értékesítő szövetkezettel folytatott közös vállalkozást is);
- b) a (2) bekezdés hatálya alá nem tartozó bortermelő állami intézet, intézmény;
- c) a továbbeladó [R. 1. § (2) bekezdés];
- d) az a), b) pontban nem említett, kicsinyben értékesítő termelő

a tárgyhónapban esedékessé vált borforgalmi adóról.

(5) Az adóbevallásban minden esetben fel kell tüntetni az elfogyasztott, forgalomba hozott adóköteles ital mennyiségét, valamint az esedékessé vált adó összegét. Ezenkívül be kell jegyezni minden olyan adatot, amely az adó kiszámításához szükséges. A bevallást a tárgyhónapot követő hónap 5. napjáig be kell nyújtani és e napig az esedékessé vált adóösszeget be kell fizetni.

(6) A (4) bekezdés a) és b) pontjában említett termelő — az italmérési üzletben elarusított mennyiséget kivéve — az elidegenített adóköteles italtól a megszerző részére számlát (bizonylatot) köteles kiadni.”

11. §. A Vr. 20. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A 19. § (2)—(4) bekezdésében nem említett termelő a nagybani tételekben elidegenített, továbbá a bér, termésrész címén kiadott adóköteles italmennyiség után járó borforgalmi adót az esedékességkor azonnal köteles befizetni és a befizetési lap igazoló szelvé-

nyét a megszerzőnek átadni. E termelő a saját fogyasztásra került vagy a hiányként jelentkező adóköteles ital után az esedékességet követő hónap 5. napjáig köteles a borforgalmi adót befizetni.

(2) A termelő az 50 filléres adótétellel adózandó törkölybor, továbbá az italkészítő az adóköteles italkészlete után járó borforgalmi adót a termésbejelentés benyújtási határidejének lejártáig köteles befizetni.

(3) Az elszámolás [27. § (1) bekezdés] során megállapított, továbbá a külön határozattal kivetett borforgalmi adót az elszámolás napjától, illetőleg a határozat kézhezvételének napjától számított 15 napon belül kell megfizetni.”

12. §. A Vr. 23. §-a (2) bekezdésének utolsó mondata helyébe a következő rendelkezés lép:

„Indokolt esetben a kevert ital-ó- és újbortartalma becsléssel állapítható meg.”

13. §. (1) A Vr. 30. §-ának címe „Könyvvezetés, adatszolgáltatás” címre módosul.

(2) A Vr. 30. §-a a következő (4) és (5) bekezdéssel egészül ki:

„(4) A 7. § (1) bekezdésének b) pontjában meghatározott vállalat a termelőtől átvett adóköteles italmennyiségre vonatkozó átvételi igazolás egy példányát a termelőre illetékes vám- és pénzügyőri szakaszhoz az átvételtől számított 8 napon belül köteles megküldeni.

(5) Ha a mezőgazdasági termelőszövetkezet, az egyéb szövetkezet, illetőleg állami gazdaság más termelőtől — ideértve az állami gazdaság alkalmazottját, a mezőgazdasági termelőszövetkezet, egyéb szövetkezet tagját is — tárolás, kezelés, értékesítés céljából adóköteles italt vesz át, azt az átvételkor köteles a vám- és pénzügyőri szakaszhoz bejelenteni.”

14. §. A Vr. 32. §-a (2) bekezdésének c) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[A megyei (fővárosi) vám- és pénzügyőri parancsnokság jár el első fokon.]

„c) behajthatatlanság és méltányosság címén való adótörléssel” (kapcsolatos ügyekben).

15. §. (1) Ez a rendelet kihirdetése napján lép hatályba, egyidejűleg a Vr. 33. §-ának (2) bekezdése hatályát veszti.

(2) Az adóbevallás alapján adózóknál e rendeletben foglaltakat 1969. január 1. napjától kell alkalmazni.

45/1968. (XII. 30.) PM számú rendelet az illetékekre vonatkozó jogszabályok módosításáról és kiegészítéséről

A 4/1960. (II. 4.) Korm. számú rendelettel módosított s az illetékekre vonatkozó szabályok módosításáról és a díjakról szóló 295/1950. (XII. 23.) MT számú rendelet 11. §-ában foglalt felhatalmazás alapján a következőket rendelem:

1. §. Az illetékekről szóló 11/1966. (VI. 29.) PM számú rendelet 105—109. §-ai helyébe a következő rendelkezések lépnek:

„A szabadalom engedélyezésének, fenntartásának, átruházásának és a változások bejegyzésének illetéke

105. §. (1) A találmányi szabadalom (pótszabadalom) engedélyezésére irányuló bejelentés 800 Ft illeték alá esik.

(2) Az igénybe vett oltalom tartamára évenként a következő illetéket kell leróni:

a) az első évben 620 Ft, ezen felül a leírás hatodik és minden további megkezdett oldala után oldalanként 120 Ft (minden megkezdett és legfeljebb 30 sort tartalmazó oldal egy oldalnak, a 210x297 mm-es A/4-es rajzlap két oldalnak számít),

b) a második évben 1000 Ft, a harmadik és további években a 20. évig évente 500 forinttal emelkedik az illeték.

(3) Ha a bejelentő, illetőleg a szabadalom jogosultja maga a feltaláló, a bejelentési illetéknek, továbbá az 1—3 években lerovandó illetéknek a felét köteles megfizetni.

(4) Pótszabadalom esetében, amennyiben az önálló szabadalomra át nem változik, a bejelentési illetéken felül a szabadalom egész tartamára 1620 Ft, úgyszintén a leírás oldalszámához képest a (2) bekezdés a) pontja szerinti illeték jár.

(5) A találmányi szabadalom (pótszabadalom) engedélyezésére irányuló eljárásban a leírás módosítását, vagy halasztást kérő első beadvány illetéke 240 Ft, minden további módosítást vagy halasztást kérő beadvány illetéke 400 Ft.

(6) A találmányi bejelentés vagy szabadalom (pótszabadalom) átruházásának vagy a hasznosítási jog átengedésének tudomásulvétele iránt előterjesztett beadvány bejelentésenként, illetve szabadalmanként 1200 Ft illeték alá esik.

(7) A szabadalmi lajstromban fennálló bármely bejegyzés módosítása vagy a szabadalomról lemondás tudomásulvétele iránti kérelem illetéke 300 Ft.

(8) Aki vagyontalanságát hat hónapnál nem régebben kiállított hatósági bizonyítvánnyal igazolja, annak a bejelentésre és az 1—3. évekre lerovandó illeték befizetésére az Országos Találmányi Hivatal a bejelentés napjától számított három évre halasztást engedélyezhet. Ha a szabadalom a negyedik évre járó illeték meg nem fizetése miatt megszűnik, az illetéket nem kell megfizetni. Ugyancsak halasztás engedélyezhető a pótszabadalom illetékének megfizetésére a törzsszabadalom oltalmi ideje harmadik évének lejártáig.

Az illetékek lerovásának módja

106. §. (1) Az első évre járó szabadalmi illetéket [105. § (2) bekezdés a) pont] és a pótszabadalom illetékét [105. § (4) bekezdés] a találmány közzétételét követő két hónap alatt kell megfizetni. Titkosan kezelt szabadalmi bejelentés esetén az első évre járó illetéket a szabadalom engedélyezése előtt, az Országos Találmányi Hivatal által megállapított határidőn belül kell megfizetni.

(2) A második és a további évekre járó évi illeték — a (3) bekezdésben foglalt eset kivételével — évenként, a szabadalom bejelentési napjának évfordulóján válik esedékessé és azt egy hónap alatt lehet pótlékmentesen megfizetni. Ezt követően 5 hónapon át az évi illeték havonként 20%-kal emelkedő — 20—40—60—80, illetőleg 100%-os — pótlékkal együtt fizethető.

(3) A második és az ezt követő évekre járó — már esedékessé vált — illetéket csak a szabadalmat engedélyező végzés kézbesítése után kell megfizetni, mégpedig a végzés kézbesítését követő egy hónap alatt pótlékmentesen, illetőleg további öt hónapon át a (2) bekezdésben megszabott pótlékkal.

(4) Az évi illetéket az Országos Találmányi Hivatal 150.714 számú „Külön díjak letéti számla, Budapest” elnevezésű MNB számlájára kell befizetni. Az így befizetett illetéket a Hivatal havonta egyszer a Fővárosi Illetékkiszabási Hivatal 649.950—70. számú illetékbeszedési számlájára utalja át.

A védjegy illetéke

107. §. (1) A védjegy lajstromozása, átírása és megújítása iránti kérvény védjegyenként 1200 Ft, a védjegy lajstromban fennálló bejegyzés egyéb módosítása iránti kérvény védjegyenként 300 Ft illeték alá esik. Együttes védjegy esetén az illeték a felsorolt illetékek ötszöröse.

(2) Ha a lajstromozni kért áruk jegyzéke húsz szónál több, a kérvényen az arra járó illetéken felül az árujegyzék minden további szava után 60 Ft illetéket kell leróni.

(3) A védjegy törlése iránti kérvény illetéke 200 forint.

Az ipari minta és szerzői jog illetéke

108. §. (1) Az ipari minta lajstromozása iránti beadvány illetéke ipari mintánként:

ha az oltalmat egy évre igénylik 300 Ft,

ha az oltalmat két évre igénylik 600 Ft,

ha az oltalmat három évre igénylik 900 Ft.

(2) Az ipari minta átruházásának vagy a hasznosítási jog átengedésének tudomásulvétele iránt előterjesztett beadvány illetéke ipari mintánként 600 Ft. A mintalajstromban fennálló bármely bejegyzés módosítása iránti kérelem illetéke 200 Ft.

(3) A szerzői jog beiktatása iránt előterjesztett kérelem illetéke 300 Ft; a szerzői jog beiktatásáról szóló hiteles kivonat ugyancsak 300 Ft illeték alá esik.

Az iparjogvédelmi eljárás illetékére vonatkozó közös szabályok

109. §. (1) Az Országos Találmányi Hivatalhoz benyújtott minden beadvány, a hozott határozat vagy kiadvány — a 105—108. §-ban felsorolt eseteket kivéve — illetékmentes.

(2) Az iparjogvédelmi eljárási illeték alól — a 105. § (8) bekezdésében foglaltak kivételével — kereseti, jogvédelmi és vagyoni viszonyok alapján sem mentességnek (12. §), sem kedvezménynek nincs helye.

(3) A 105—108. § alapján lerovandó illetékekre a külön jogszabályokban biztosított illetékkezdvezmény, illetékmentesség és illetékátalány nem vonatkozik, kivéve a Magyar Állam, mint a szabadalom közvetlen jogosultja részére biztosított azt a kedvezményt, hogy évi illetéket nem fizet.

(4) Az e fejezet alapján lerovandó illetékek az iparjogvédelmi jogszabályokban megállapított díjakat is magukban foglalják, ezért mindazokban az esetekben, amelyekben a jogszabályok a díjak meg nem fizetéséhez jogkövetkezményeket fűznek, díjak helyett az e rendeletben megállapított illetékeket kell érteni."

2. §. Ez a rendelet 1969. január 1-én — a 105. § (2) bekezdésének módosítására vonatkozó rendelkezése pedig 1969. február 1-én — lép hatályba. A hatálybalépés

után lerovásra kerülő illetékekre — tekintet nélkül azok esedékességére — e rendelet rendelkezéseit kell alkalmazni.

**46/1968. (XII. 30.) PM számú rendelet
a magánszemélyek forgalmi adójáról szóló
1/1968. (I. 13.) PM számú rendelet
módosításáról és kiegészítéséről**

1. §. (1) Az 1/1968. (I. 13.) PM számú rendelet (a továbbiakban: R.) 1. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) Forgalmi adófizetési kötelezettség terheli azt az előállítatót is, aki az általa adott anyag felhasználásával készült termékeket üzletszerűen értékesíti.”

(2) A R. 1. §-a (2) és (3) bekezdésének a számozása (3) és (4) bekezdésre változik.

2. §. A R. 2. §-ának (1) bekezdése a következő *g)* ponttal egészül ki:

„*g)* javítás az a szolgáltatás, amelynek során a megrongálódott tárgy újra használhatóvá válik, feltéve, hogy a javítás folytán a tárgy eredeti jellege, mérete nem változik meg és eredeti használhatósága, teljesítőképessége lényegesen nem fokozódik. Ellenkező esetben a tevékenység nem javításnak, hanem termékellátásnak minősül.”

3. §. A R. 3. §-a (1) bekezdésének *c)* pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

„*c)* az egyéni termelők és egyéb magánszemélyek által az egyébként adóköteles húsipari termékeknek általános fogyasztási és értékesítő szövetkezet, vagy húsiparos, magánkereskedő (ideértve a pecsenyesütőt, vendéglőst, kifőzdést és minden egyéb magánvendéglátót) részére történő értékesítése;”

4. §. A R. 4. §-ának (1) bekezdése a következő rendelkezéssel egészül ki:

„E rendelkezés alkalmazása szempontjából közvetlen fogyasztónak kizárólag magánszemély (magánfogyasztó, magánkereskedő és kisiparos) tekinthető.”

5. §. (1) A R. 7. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A forgalmi adó alapja az adóköteles áruért vagy szolgáltatásért kapott teljes ellenérték. Húsiparos és magánkereskedő (ideértve a pecsenyesütőt, vendéglőst, kifőzdést és minden egyéb magánvendéglátót) által felvásárolt adóköteles húsipari termék esetében a forgalmi adó alapja a beszerzési ár.”

(2) A R. 7. §-a a következő (5) bekezdéssel egészül ki:

„(5) Ha a megrendelő az általa adott anyag felhasználásával előállított termékeket üzletszerűen értékesíti, a forgalmi adót az eladási ár és a készítőnek igazoltan kifizetett összeg különbözete után köteles megfizetni.”

6. §. A R. 8. §-ának (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4) Lisztnek kenyérre, illetőleg zsiradéknak szappanra történő cserélése esetén a forgalmi adó alapja a kiszolgáltatott kenyér, illetőleg szappan fogyasztói ára.”

7. §. (1) A R. 11. §-ának (2) és (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezések lépnek:

„(2) Nagykereskedelmi vállalat, külkereskedelmi vállalat, valamint önálló külkereskedelmi joggal rendelkező egyéb vállalat részére — változatlan állapotban

való továbbeladás céljára — történő értékesítés esetén az I. számú melléklet „B” oszlopában szereplő adókulcsokkal kell a forgalmi adót leróni. Minden egyéb esetben az I. számú melléklet „A” oszlopában szereplő adókulcsok alkalmazásával kell a forgalmi adót megfizetni.

(3) A (2) bekezdésben foglalt rendelkezés szerint kell a forgalmi adót megfizetni akkor is, ha az értékesítés a Kisipari Termeltető Vállalat közvetítésével történik.”

(2) A R. 11. §-ának (4) és (5) bekezdése hatályát veszti.

8. §. (1) A R. 12. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) Az általános jövedelemadó átalányban fizető kisiparosok, valamint a magánkereskedők kérhetik, hogy a tevékenységükkel kapcsolatos forgalmi adót átalány útján fizethessék. A kérelem tárgyában — az adóközösség, illetőleg az érdekképviselő meghallgatása mellett — az első fokú pénzügyi hatóság határoz. Az átalány összegét a R. I. számú mellékletében szereplő adókulcsok figyelembevételével kell megállapítani. Az adóközösségben adózók átalány összegét az adóközösség kivető bizottsága állapítja meg.”

(2) A R. 12. §-ának (2) bekezdése hatályát veszti.

(3) A R. 12. §-a (3) bekezdésének számozása (2) bekezdésre változik.

9. §. A R. 13. §-a (3) bekezdésének első mondata helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) A 60 éven felüli férfi, illetőleg 55 éven felüli nő, valamint a legalább 67 százalékban csökkent munkaképességű kisiparost és magánkereskedőt az első fokú pénzügyi hatóság indokolt esetben 50 százalékig terjedhető adókedvezményben részesítheti.”

10. §. A R. 15. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) Valamennyi kisiparos és a Budapest területén működő magánkereskedők forgalmi adófizetési kötelezettségüknek — az alkalmi adózók kivételével — adóközösségben kötelesek eleget tenni.”

11. §. A R. 19. §-a helyébe a következő rendelkezések lépnek:

„19. §. (1) A Kisipari Termeltető Vállalat közvetítésével értékesített termékek, illetőleg végzett szolgáltatások után a kisiparosok az ellenérték kifizetésekor — levonás útján — kötelesek forgalmi adófizetési kötelezettségüknek eleget tenni.

(2) A Kisipari Termeltető Vállalat a kifizetésre kerülő ellenértékből az esedékes forgalmi adót — a 11. § (3) bekezdésében foglaltaknak megfelelően — az I. számú mellékletben meghatározott adókulcsokkal levonni és a kisiparos telephelye szerint illetékes megyei illetékkiszabási és forgalmi adóhivatalhoz, megyei jogú városi illetékkiszabási vállalati és forgalmi adóhivatalhoz, a budapesti iparosok tekintetében pedig a fővárosi V. kerületi Tanács vb pénzügyi osztályához — a levonást követő hó 15-ig — bejelenteni és átutalni köteles.

(3) A bejelentéshez részletes kimutatást kell csatolni, amelyből megállapítható és ellenőrizhető, hogy a Kisipari Termeltető Vállalat névszerint kitől, milyen adóalap után, hány százalékos adókulcs szerint, mennyi adót vont le.

(4) A Kisipari Termeltető Vállalat az egyes kisiparosok részére történt kifizetésekről, az adó kiszámításáról és levonásáról névszerinti nyilvántartást köteles vezetni, amelyen fel kell tüntetni az áruszállítás idő-